

bestemmelser videre at udforme og ordne deres Styrelsesapparat. Nu er en lignende Frihed af mig foreslaaet givet til disse 6 Handelspladser, og jeg holder mig forvisset om, at man, naar de ville benytte denne Frihed, ligesaa fuldt i Frederiksberg som i Frederiksværk vil kunne bringe en Styrelse tilveie, som er afspaaset efter hver enkelt Pladses Fornødenheder. — En anden stærk Indvending fremkom mod Bestemmelsen i § 28 om den Tid, inden hvilken Skatteligningen skal være affattet. Naar det ærede Medlem imidlertid syntes at tillægge mig en afgjort og stærk Modstand mod en Forandring af dette Punkt i Lovforslaget, da maa han have overseet, at hele Discussionen i det andet Thing om denne Bestemmelse faldt ved tredie Behandling, efterat alle Enkelthederne i Lovforslaget vare vedtagne, og uden at der ved de foregaaende Behandlinger fra Thingets Side var reist nogen Modstand imod det af mig i saa Henseende foreslaaede. Først ved Overveelsen af, om Lovforslaget endelig skulde vedtages i den Form, det havde faaet ved 3die Behandling, blev der reist Modstand mod Lovforslaget i dets Heelhed paa Grund af den enkelte Bestemmelse, at der var paabudt i Loven, at Ligningen skulde være færdig i November istedetfor, som man fandt det rigtigere, i December, og paa Grund deraf stemte man mod Lovforslaget i dets Heelhed. Ved 2den Behandling og ved Døftelsen af Lovforslagets Enkeltheder ved 3die Behandling blev der ikke i det andet Thing reist nogen alvorlig Modstand imod det af mig foreslaaede, der var vel et Endringsforslag i saa Henseende opstillet af Udvalget, men dette har formodentlig anseet det for lidt betydende, da intet af Udvalgets Medlemmer og intet Medlem i Salen løftede sin Stemme for at forsvare det. Iøvrigt vil jeg ogsaa her hævde, at den af mig foreslaaede Bestemmelse er den rigtige, ogsaa for Frederiksbergs Vedkommende, men da dette er en saa stor Enkelthed i Lovforslaget, skal jeg opsætte den videre Udvikling af min Anskuelse om dette Punkt til en senere Behandling. — Endelig fremkom der fra det ærede Medlems Side en Indsigelse imod, at disse Handelspladser eller rettere Frederiksberg skulde bringes

ind under Amtsrådets Formynderskab. Det forekommer imidlertid mig, at naar disse Communer vedblive at være knyttede til Amtsråds kredsene i oeconomic Henseende og vedblive at deeltage i Valget af Repræsentanter for Amtsråds kredsene, vilde det være i højeste Grad mærkværdigt, om man vilde slaae fast i Loven, at deres Anliggender skulde gaae umiddelbart til Ministeren og springe den Overcommunalautoritet forbi, som de have været med til at vælge. Det har uægtelig overrasket mig noget, at høre den Indvending mod den af mig foreslaaede Bestemmelse, at man hos Amtsrådet hverken kan forudsætte Sagfundskabeller Interesse til at behandle disse Anliggender, thi det er jo ikke meget længe siden, at der forelaa et Forslag, som vandt stor Tilslutning, om jeg huffer ret ogsaa fra det ærede Medlems Side, et Forslag, som gif ud paa at gjøre Amtsrådet — ganske vist med nogen Udvidelse — til en Overcommunalautoritet, ikke for Klækkerne, men for samtlige Kjøbstad-Communer her i Landet. Det ærede Medlem har troet at kunne finde eller i alt Fald spore i mine Udtalelser i Landsthinget en vis Fortrædelighed over at skulle have med disse Communer og særlig med Frederiksberg at gjøre. Det skulde gjøre mig ondt, om jeg virkelig havde givet Anledning til en saadan Formodning. Det forekommer mig, at den Belivlie, hvormed jeg i min Tid ikke alene har modtaget, men ogsaa fremmet ikke mindre end 2 særlige Love om Frederiksberg, maatte vidne om, at jeg ikke ligeoverfor Frederiksberg har stillet mig paa noget fjendtligt og end ikke paa noget uwilligt Standpunkt. Det er meget rigtigt, som det ærede Medlem bemærkede, at det ene af disse Lovforslag i sin Titel ikke nævner Frederiksberg; men det vil være i det ærede Medlems friske Erindring mere end i nogen Andens, at Forslaget blev bragt frem særligt, jeg kunde sige alene af Hensyn til Frederiksberg, og det ogsaa i Thinget blev behandlet som en Lov, der nærmest angik Frederiksberg. Jeg har ganske vist udtalt i det andet Thing, at det kunde være behageligt nok for den enkelte Commune ved Lovgivningsmagts Bistand paa hvert enkelt Punkt at faae sine Anliggender behandlede og